

ת"פ 14573/01 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד מורים אבוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 14573-01 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ב' אבוי

לפני כבוד השופט נעה תבור
המואשמה פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד לילך שטיבל והגב' ענבר
גולדשטיין
נגד
הנאשמים מורים אבוי
ע"י ב"כ עו"ד חיים כהן

גזר דין

כללי

1. הנאשם, יליד 1959, רוקח במקצונו, הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן הכלול שני אישומים. על פי כתב האישום המתוקן בזמן הרלוונטי לשני האישומים היה הנאשם הבעלים והרוקח האחראי של בית מרפקת ברוחב נצח ישראל בתל אביב.

על פי האישום הראשון, במהלך שנת 2009, מכיר הנאשם לבני זוג שהגיעו לבית המרפקת בהסתמך על מרשם רפואי בשם "CREAM 60G" עבור בנים הקטן שסבל באותה עת מסטמה של העור. לאחר מכן בשתי הזדמנויות נוספות עד לחודש מרץ 2011, מכיר הנאשם לבני הזוג כמיות נספנות של המשחה הנ"ל, מבלתי שהציג לו מרשם. כן צוין כי על האריזה לא צוין שהמשחה מכילה חומר תרופתי פעל מסוג BETAMETHASONE VALERATE המסקן לשימוש ללא פיקוח מבוקר ולא מרשם רפואי.

במסגרת האישום הראשון הורשע הנאשם בעשיי פיזות ורשנות (מכירה והספקה של חומר מסוכן) עבירה לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, במכירת תרופות תכשירים ללא מרשם רפואי, עבירה לפי סעיף 26(א)+ 60 לפיקודת הרוקחים (נוסח חדש), התשמ"א-1981 ועבירה על תקנות הרוקחים (תכשירים), התשמ"א-1986, תקנה 20 ותקנה 23 ביחד עם סעיף 60 לפיקודת הרוקחים הנ"ל.

על פי האישום השני, ביום 12.04.11 החזיק הנאשם בבית המרפקת ביודעין תכשירים שאינם طبيعيים, המכילים חומרים פעלים תרופתיים, ללא צוין הרכב ולא צוין מספר אצווה כנדרש בתקנות הרוקחים (תכשירים) וכמפורט בכתב האישום המתוקן. הנאשם החזיק תכשירים אשר הכילו בין היתר חומר תרופתי פעל שנאסר לשימוש בישראל משנת 2010 עקב תופעות לוואי קשות היכולות לגרום למקרי מוות. כן החזיק תכשירים אשר הכילו חומרים פעלים המחייבים מרשם רפואי ותכשירים שהכילו חומרים פעלים המחייבים אישור מג"פ הרוקחות כדי לשוקם ולנאים לא היה אישורים כאמור. צוין בכתב האישום כי הנאשם עשה כן לאחר שב עבר

נמכרו אוטם תכשירים ללקוחות על פי מרשם רופא וביום האמור החזיק בהם ללא מרשם רופא עדכני. במסגרת האישום השני הורשע הנאשם במכירת תכשירים ללא מרשם רופא בהתאם לסעיף 26(א)+ 60 לפקודת הרוקחים (נוסח חדש), התשמ"א-1981 ובעבירה על תקנות 4, 5, 20 ו-23 לתקנות הרוקחים הנ"ל יחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים.

2. בהתאם להסדר טרם טיעונים לעונש הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו לבחינת אפשרות ביטול הרשותה כאשר המשימה הצהירה כי תעמוד על הרשותה ותגביל את עתרתה לעונש לשישה חודשים מסר שיכול וירוצח בעבודות שירות. כמו כן הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות אשר מצא אותו כשיר לריצוי מסר בדרך של עבודות שירות (חוות דעת מיום 17.11.14).

3. לשם השלמות יצוין כי טרם הגיעו להסדר הטיעון בין הצדדים וערוב שמייעת הראיות בתיק הtgtlv חומרית קיירה רבים רלוונטיים לכטב הנאשם המקורי שהוגש בעניינו של הנאשם בשנת 2015.

התסקיר

4. שירות המבחן התייחס בתסקיר מיום 26.11.17 לנסיבותו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, בן 58 נשי ואב לחמשה ילדים. הנאשם עלה לארץ לבדו מאיראן בהיותו בן 18. למרות שהוא חסר גורמי תמייה השתלב לימודי רוקחות, קיבל רישיון לעסוק במקצועו ופתח את בית המركחת בשנת 1997 והוא בעלי ומנהלו עד לאירועים מושא הדין. ביום עובד הנאשם כמושך תוספי מזון ובונוס מפתח מוצר טבעי שאותם משוקק לדבריו באישור משרד הבריאות לבתי מרקחת שונים.

5. הנאשם התייחס בשירות המבחן לעבירות בהן הודה וטען כי בשנת 2009 שינה משרד הבריאות את יחסיו לבתי מרקחת פרטיים ופעל מולם ביד קשה במטרה להביא לסגירתם. ביחס לאיושם הראשון טען שמכר לבני הזוג את המשחה פעמיים נוספות בתום לב. ביחס לאיושם השני טען שלhalbנותו החזקתם של התכשירים הייתה מותרת בארץ וכי מכירתם הייתה אפשרית בכפוף להציג מרשם רופא.

6. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מודה בעבודות אר מתקשה להתייחס באופן ביקומי להתנהלותו ולסיכון בו העמיד את ללקוחותיו. עוד התרשם שירות המבחן שה הנאשם השיליך את האחריות על מצבו על גורמים ציוניים והתמקד בזנק שנגרם לו כתוצאה מפעילות האכיפה של משרד הבריאות והמחירים ששילם כתוצאה מההליכים המשפטיים - סגירת בית המركחת ושלילת האישור לשמש כרופא.

7. בשים לב לקשה בקבלת אחריות ולאחר שה הנאשם שלל בעיתיות במצבו לא מצא שירות המבחן לבוא בהמליצה טיפולית בעניינו.

8. הנאשם הביע חשש כי הורת הרשותה על כנה תפגע בזכותו לרשון הרוקחות אותו הוא מחזיק משנת 1989. שירות המבחן היה ער לעברו הנקי של הנאשם ולזק הצפוי לפרשנות הנאשם כתוצאה מאובדן רישיון הרוקחות. עם זאת נוכח חומרת העבירות אשר בוצעו במסגרת תפקידו כרופא העדר נטילת אחריות ונטישתו להקל ראש בהתנהלותו ובסיומו בו עלול היה להעמיד את ללקוחותיו, התקשה שירות המבחן לבוא בהמליצה לביטול הרשותהဟי.

טייעוני הצדדים

9. ב"כ המשימה הפנמה כאמור בתסקיר וביקשה להותר את הרשותה על כנה. התובעת התייחסה לקשה

בקבלת אחريות ולכך שאין אינדיקציה לכך שהרשעתו של הנאשם תוביל לשילילת רשיונו. המאשימה עתרה לקביעת מתחם שנע בין מסר על תנאי 6 חודשי מסר בעבודות שירות וביקשה למקם את הנאשם במרכז המתחם ולגזרו בגין עונש של מסר על תנאי וקנס.

10. הסגנור תיאר את המצוקה רבת השנים בה חי הנאשם מאז נפתחה החקירה לפני כתשע שנים. לדבריו לאחר החקירה קרס מפעל חיו, שני בתי מركחת שהקים נסגרו והוא ספג מהלומה קשה מבחינה כספית ונפשית. הסגנור הדגיש תהושת הנאשם כי הוא נרדף על ידי משרד הבריאות בשל מעשי שחיתות שקשורים לרוקחת המחויזת וייחסו של משרד הבריאות לבתי מركחת פרטיים. הסגנור טען כי בפועל שילם הנאשם מחיר אישי כבד בגין החקירה שכן משרד הבריאות התייחס אליו לאורך תשע שנים כל מי שהורשע וכן התעלמו מבקשתו לחידוש הרישויו כרופא. לפיכך עד היום ולמרות העדר כל הרשותות קודמות, לא יכול היה לחזור לפעילות אף שאינו לו הרשעה ולא ננקטו נגדו הליכים ממשעתיים כלשהם. אשר לניסיבותו האישיות ציין הסגנור כי הנאשם אב לחמשה ילדים והוסיף כי אשתו אובחנה בשנת 2011 כחולה סרטן. בעקבות פרסום הודעת משרד הבריאות בנוגע מכירת חומרים המכילים סטרואידים בבית המרכחת של הנאשם הוגשה נגדו תובענה "יצוגית אשר נמחקה בסופו של דבר לאחר התדיינות ולהלכים נוספים". הסגנור ציין כי מרכז חיו של הנאשם בתחום הרוקחות ושם יעדו והעסיק בתוספי מזון ממנו מתרנס הימים אינם הולם את CISERO. הסגנור הדגיש כי כתוב האישום תוקן באופן משמעותי לקולה ולמעשה העברות שנוטרו הן טכניות בעיקרן. כן התייחס לגילוי חומר ראיות רב היקף עבר שמיעת הריאות ולקושי הראייתי שעמד בבסיס הסדר הטיעון. לאור כל אלו והמחיר שה הנאשם שילם במשך שנים רבות ביקש להימנע מהרשעה. לחילופין, אם תידחה בקשתו עתיר להסתפק בהתחייבותו וכל היתר בעונש צופה פני עתיד.

11. הנאשם בדבריו חזר על תהושת העול העצום שנגרם לו ופירט אודות תהושת הנרדפות שהביאה אותו למושבר אישי קשה. הנאשם תיאר פגעה ברוקחים אחרים ובבתי מרכחת פרטיים נוספים. בשלב מסוים של דבריו, אמר שאינו מודה במיוחס לו. נערכה הפסקה במהלך החקירה כי הנאשם אינו מודה בכתב האישום המקורי אך לאחר התקיקון ובפרט תוספות עליהן הצבע בסיפא לאישום השני, הודה ואישר את הדברים. למען הסר כל ספק הוקרא כתב האישום המתויק פעם נוספת סעיף סעיף וה הנאשם אישר והודה מפורשת כל אחת מן העובדות המפורטות. הנאשם הדגיש כי הוא "יעץ לאנשים רבים משך שנים רבות ועשה זאת מתוך תחושה של שליחות ורצון לסייע ולא לצורך רוחם כלכלי".

12. מטעם הנאשם העידו שני בני זוג אשר היו ל��וחות קבועים בבית המרכחת ברחוב נצח ישראל. העדים סיירו על עבודות הנאות מתוך רצון לעוזר, על התקשרות הבלתי רשותית אליו ועל יחסם החם וכן על שביעות רצונם ממוצרים שרכשו לרבות משוחות לטיפול בעור. העדה סיירה כי לא התייסה לפרסומים אודות חומרים פעילים בנסיבות שרקח ועל כך שאין לה ספק שנמכרה לה גרסה טבעית של המשחה ואין היא מאמינה שהיא חומר אגרסיבי כלשהו בין חומריו המשחה שרכשה. שני העדים דיברו על תהושתם כי אכן דהו ניסה להתנצל לבית המרכחת ולנאשם. גם העד מטעם הנאשם חזר על האמון הרב שהוא רוחש לנאים ועל טוב המוצרים שרכש ממנו לאורך השנים.

13. בסיום הטיעונים ביקשו הצדדים הסקמה להגשת מסמכים נוספים ולשם בחינת הדברים ניתנה ארוכה נספת בת שבוע ונקבע מועד לשימוש ההחלטה להיום. אמנם עד למועד שנקבע לא הוגש דבר אולם הבוקר הגיעו הצדדים בהסכם 5 מסמכים נוספים. מדובר במרשם חוזר למשפחה הנזכרת באישום הראשון הנושא תאריך 30.3.11 ונכתב עליו "repeater" כלומר מרשם חוזר (ט/7). כן הוגש מכתב של אותה משפחה שפירט כי רכשו את התrophy מבית המרכחת של הנאשם במשך שנתיים בהסתמך על

מרשם חוזר וחדרו מכך בעקבות פרסום הودעת משרד הבריאות בדבר איסור שימוש במוצרים שהוכנו באותו בית מרפקחת. על המכתב מצוינט הערה בכתב יד כי בשיחה טלפונית עם המשפחה מסרו שנאמר להם בבית המפרקת כי מדובר במשחה טבעית (ס/9). כן צורפו מכתבים אל הרופא שכabb את המרשם וביהם התבקש לידע את המטופלים להם נכתב המרשם כי הוא מכיל חומר סטירואידלי ולווודא כי המטופלים אינם משתמשים בתכשיר בצורה כרונית (ס/11, ס/10)

דין והכרעה

שאלת ביטול הרשותה

ברע"פ 654/13 ابو בכר נ' מדינת ישראל (מיום 13.02.26) דין בית המשפט העליון במקרה דומה מאד לעניינו והתייחס לבקשת הנאשם לביטול הרשותה. הנאשם באותו עניין היה כי במסגרת עבודתו כרופא מכיר כדורי ויאגרה מזויפים בבית מרפקת שבבעלותו בשני מקרים וזאת אף מבלי שהוזג לו מרשם, במקרה הראשון 5 כדורים ובמקרה השני - שני כדורים. באותו עניין המליך שירות המבחן על ביטול הרשותה והתייחס לקבלת אחירות מלאה ולהבעת חרטה עמוקה של הנאשם. כמו כן ציין מגבלות רפואיות מהן סבל הנאשם וחחש כי הרשותה ומצבו הרפואי ימנעו ממנו לעבוד במקרה אחר. גם באותו עניין, שאלת הרשותה נבחנה בחלוף שש שנים מאז בוצעו העבירות. למרות כל אלו, נדחתה בקשתו לסייע את ההליך ללא הרשותה והושת עליו מסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחווי דחה את ערעור הנאשם וכן נדחתה בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון. כב' השופט שווהם התייחס לחומרת העבירות ופסק בפסקה 13 לפסק הדין כדלקמן:

"**חומרתן של העבירות אשר ביצע המבוקש, נהירה ובולטת, וברור כי פוטנציאלית הפגיעה הציבור אינו מבוטל ובנסיבות מסוימות הוא אף מסכן חיים. דומני, כי הצורך במיגור תופעות מסוימות מסוג זה, אינו מתיישב עם אי-הရשותה, כפי שאף קבעו הערכאות הקודמות, אשר דנו בעניינו של המבוקש. המסקנה המתבקשת היא, אפוא, כי העניין שלפנינו איננו עומד בדרישות שנקבעו בפסקה, באופן המצדיק הימנעות מהרשותה של המבוקש. לפיכך, דין הבקשה להיחות, אף מטעם זה.**"

מאז הלכת כתוב היזועה (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (97) 21.8.97) חזרו בתו המשפט וקבעו כי האינטרס הציבורי ועיקרון השוויון בפני החוק מחיברים כי מי שנמצא אשם בדיון ירושע בעבירות שיוחסו לו. אי הרשות היא חריג השמור למקרים מיוחדים וויצו אידיופן. באותו מקרים חרים צריכים להתקיים שני תנאים מצטברים: האחד - נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשותה מבלי לפגוע יתר על המידה באינטרס הציבורי וביטחוני הענישה האחרים; האינטרס הציבורי בקרה שלפני אינו מאפשר להימנע מהרשותה. דזוקא משומם כך שמדובר ברוקח נתן בו הציבור אמון ומצופה ממנו להקפיד כי ישמר על בריאות הציבור ועל האמון שניתן בו. מכירת חומרים רפואיים ללא מרשם רפואי עלולה להזיק ללקחות, גם אם הם עצם אינם מודעים לכך וمعدיפים "לקוצר הליכים" ולקבל תרופה ללא מרשם ואף אם בעבר ניתן מרשם קודם לאותו אדם. עיסוק בתרופות מהייב הקפדה על הכללים, רישום החומרים הפעילים על האזיה ומסירותם בכפוף להציג מרשם כדי לוודא שהם ניתנים לאדם הנכון לצורך הנכון ובעיתוי הנכון. מרשם קודם אינו ערכובה לצורך רפואי בעיתוי אחר וההקפדה היא צורך חיוני בעבודת הרוקח. אמנם מן המסמכים שהוגשו עולה שהנאשם פעל על פי מרשם רפואי בתקופה שקדמה לכתוב האישום וככל הנראה גם אחרת, ועודין איני סבורה כי מדובר בעניין טכני, שכן הרוקח אינו זבן בחנות אלא אדם המופקד על בריאות לקוחותיו

ואחראי לשמר על שלומם בגזרה המופקדת بيديו. גם החזקת חומרים כמתואר באישום השני אינה עניין של מה בכרך, בעיקר בשימם לב לכך שהוא אחד התכשירים נאסר לשימוש שנה קודם לכן, בשל תופעות לוואי קשות שיכולות לגרום למקרי מוות ותכשיר אחר דרש אישור לשוק מגף הרוקחות, אישור שלא היה בידי הנאשם. גם בענין זה העובדה כי בעבר אחז הנאשם רישיונות והיתרים אינה מספקת הגנה לעתיד. על הרוקח לשמר על עדכון והתקאה בכל רגע ורגע בין המוצרים המצויים בחזקתו לבין הרישיונות לבלי יסקן אחרים. שני העדים מטעם הנאשם העידו על האמון הרב שהם רוחשים לנאים והמחישו מה חשובה עבודתו ועד כמה לא ניתן לו יותר ולדלג על שלבים שכן החובה היא על איש המקצוע ולא על הקונה שסומר עליו ומפקיד بيديו דאגה לביריאותו. הctrifuge של אמון רב לכך שלא צינה על אריזה תכלתו הפעילה של חומר הוא המלמד על סיכון למשתמשים.

3. איני מתעלמת מהשש להתקיימות התנאי השני שנקבע בעניין כתוב הינו שהרשעה תسب נזק קונקרטי וממשי לסיכוי שיקומו של הנאשם (ראו רע"פ 8453/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (03.01.16), רע"פ 8663/15 **לוזאננו נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (22.12.15), רע"פ 12/18 **פריגן נ' מדינת ישראל**, [פורסם במאגרים] (01.01.13). כמו כן נתתי דעתית לטיעוני הסנגור כי בפועל נשא הנאשם בתוצאות כאלו הורשע בשם לב להימנעות משרד הבריאות מחידוש רישיונו כרוכח אחראי. עם זאת, לא נפרשה מלאה התמונה בפניו ושיקולי משרד הבריאות לא הוציאו כר שלא ניתן לקבוע בוודאות כי יחסו של משרד הבריאות מבוסס על ההליך דנן או על ראיות ושיקולים נוספים. מכל מקום, גם לאחר הרשעה, לא מדובר בוודאות לנצח, שכן שיקול הדעת נותר בידי שר הבריאות בהתאם לסעיף 56 לפיקודת הרוקחים. חזקה על הגורם המקצועני שישקול את מלאה השיקולים הדריכים לעניין, וראה את התמונה הרחבה ולא בקהלות ישולר רשיינו של הנאשם ובוואדי שללא באופן אוטומטי. אצין בהקשר זה כי תחשות הנאשם שהוא נרדף באופן אישי וזוכה להتنכלות לא גובטה בראיות, לא עדשה להכרעה בהליך שלפני ולא אוכל לקבוע כי הדברים התרחשו כתחשות הנאשם. יציין כי גם לדברי הנאשם עצמו, הנפשות הפועלות העיקריות אליו התייחס אין נמצאות עוד במשרד הבריאות.

4. יציין כי בענייננו (ולהבדיל מענין **אבו בכור** שצוטט לעיל) התרשם שירות המבחן מקיים בקבלה אחריות והתקשה לבוא בהמלצה לביטול הרשעה.

5. אני דוחה את בקשתו של הנאשם לביטול הרשעתו.

גזר הדין

מתחם העונש ההולם

6. **הרככים המוגנים** - מכירת תרופות ללא מרשם ולא ציון החומרים הפעילים על הארזה מסכנת את בריאות הציבור. החזקת חומרים מסוכנים ללא פירוט הרככיבים על הארזה, ללא פיקוח ולא האישורים הנדרשים לשיווק מגדילה את הסיכון כייגעו אל הציבור למטרות שהשימוש בהם מסוכן.

7. **נסיבות הקשורות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה ברככים המוגנים** - בענייננו מרכץ הכאב מונח על הנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות. הנאשם הודה בהחזקת תכשירים בבית המrankחת שהכילו חומרים רפואיים פעילים מבלי שעובדה זו סומנה על גבי הארזה וכאשר באחד התכשירים היה חומר פעיל מסוכן שעלול לגרום למות. כמו כן הודה במכירת משחה ללא מרשם רפואי ומבל שצוין על גבי הארזה כי המשחה מכילה חומר רפואי פיקוח. במעשהיו הפר את חובתו כרופא ואת האמון

שניתן בו על ידי הציבור המזכה ממנה לשומר על בריאותו ולהקפיד על קיום הנהלים והוראות החוק. ריכוך מסוים לעוצמת הפגיעה נמצא בכך שבשני המקרים הוסכם גם על המאשימה כי בעבר אחז הנאשם מרשםים כדי. בנסיבות הייחודיים המפורטות לעיל, מידת הפגיעה בערכיהם אינה מהגבוהות.

8. **מединיות הענישה** - הענישה משתנה בין השאר בהתאם לטיב החומריים המשוכנים ולהיקף ההחזקה או המכירה של החומריים המשוכנים. סקירת הפסיכה מלמדת על טווח ענישה רחב החל מצו מבנן ללא הרשעה ועד מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות.

א. בעפ"ג (מח' ח'י) 14-10-13579 **שונה נ' מדינת ישראל** (25.11.14), נדחה ערעור של הנאשם אשר הורשע במכירה בכ- 15 הזרמיות של כדורים מזויפים מסוג ייאגרה, סיאליס ולוייטה בחנות שבבעלותו ובחזקתו של כ- 100 כדורים כאמור. הנאשם יליד 1939, נעדר עבר פלילי, עבד בתנדבות במשטרת, **nidon l- 3 חודשים עבודות שירות וקנס כספי בסך 20,000 ₪**.

ב. בעפ"ג 13-07-18820 (מח' ח'י) **מדינת ישראל נ' דודוש** (ימים 13.11.13) - התקבל ערעורו של המדינה ונקבע שיש להרשיע בדיון את הנאשם - רוקח שמכר בבית מרקחת שבבעלותו שני כדורי סיאליס ושני כדורי ייאגרה ללא מרשם רופא ושיצרו לא על ידי בעל סימן המסחר או באישורו. כן החזיק הנאשם שם 154 כדורים דומים ללא אישור כאמור. לאחר שעניינו הוחזר לבית המשפט קמא נגזרו עליו **6 חודשים מאסר על תנאי, קנס ו- 250 שעות של"צ**. בית המשפט נתן משקל גם לזמן שחלף מאז ביצוע העבירות (6 שנים) ולשווי בהגשת כתב אישום (3 שנים).

ג. ת"פ (תא) 3187/08 **מדינת ישראל נ' עודי** (27.5.10) הנאשם הורשע על פי הודהתו בהחזקת הפהaza של כדורי ייאגרה וסיאליס מזויפים, הנאשם אף מכר כדורים מזויפים לשוטר סמי ונטאפס כאשר הוא מחזיק בדירתו קרוב ל- 18,000 כדורי ייאגרה מזויפים. **nidon l- 6 חודשים עבודות שירות וכן קנס בסך 20,000 ₪**.

ד. בת"פ (ת"א) 11-07-11 10037 **מדינת ישראל נ' פטלביץ** (12.9.13), הורשע הנאשם בהחזקת הפהaza של כדורי סיאליס ויאגרה מזויפים. בית המשפטקבע מתחם שנע בין מספר חודשים אחדי מאסר בעבודות שירות לבין מאסר בפועל במשך 12 חודשים. עם זאת בשל שהו בלתי סביר בהגשת כתב האישום (4 שנים) העמיד בית המשפט את הרף התחתון של המתחם על של"צ ומארס על תנאי גזר **על הנאשם מאסר על תנאי וצו של"צ בהיקף של 200 שעות**.

9. פסקי הדין אליהם הפניה באת כוחה מאשימה אינם מצדיקים החמורה עם הנאשם. כך למשל בעעפ"פ 14/8797 **שונה נ' מדינת ישראל**, נדון אדם לענישה של 3 חודשים מאסר בעבודות שירות, אך זאת מקום שבו היו לפחות 15 מקרים של מכירת חומרים במשך תקופה ממושכת. בעעפ"פ 15/9102 **פאר נ' מדינת ישראל**, נדון מקרה חמוץ לאין ערוך בו נגזרו 10 חודשים מאסר על אדם שפתח מנגן שיטתי לשיווק שכלי שליחים ועל מי שעזב מקום עבודתו חוקי לטובת פיתוח עסק בלתי חוקי. מדובר היה בנסיבות מסחריות שנותפסו ועל מספר רב של מכירות.

10. אני קובעת **שנתחם העונש הולם** בגין האירוע מושא האישום נع בין **מאסר על תנאי ועד 6 חודשים שיכול ויריצו בעבודות שירות**.

העונש המתאים לנפטר

11. לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם. מול חומרת העבירות והקשה בקבלת עמוד 6

אחריות לביצוע כמפורט בתסקיר, לנגד עני עבורי הנקוי ותפקידו הנורטטיבי דרך כלל ובמשך שנים רבות. כן נתתי דעתך לפגיעה של העונש בעצם הרשעה בנאשם ובמשפטתו ולנזקים הכלכליים שנגרמו לו מביצוע העבירות. בנוסף נתתי משקל של ממש למחור האיש ששולם הנאשם ממשך שנים רבות וניהול ההליכים ארוכי השנים.

12. משקל של ממש לקולה יש ליתן לחלו' הזמן מאז ביצוע העבירות. העבירות בוצעו בשנת 2011, כתוב האישום הוגש בחודש ינואר 2015. מדובר בשינוי ניכר ובלתי מוסבר. השינוי האמור מטה את הCPF לטובות עתירת ההגנה שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר לRICTO מאיורי סORG ובריח ואף לא בעבודות שירות, מה גם שבחלוף השנים לא שב הנאשם על מעשי ולא הסתבר בעבירות נוספת. בית- המשפט העליון חזר ושנה כי לשינוי בהגשת כתוב האישום קיימת השפעה מהותית על העונש המושת על הנאשם. במקרים מסוימים עולה הדבר עד כדי "הגנה מן הצדק" לכל הפחות לעניין הענישה. כך למשל, בע"פ 4434/10 **ישראל נ' מדינת ישראל** (8.3.11) קבע כב' השופט ס' ג'ובראן כדלקמן:

"**שאלת** מרכיבת יותר ורבת פנים היא מהי הנפקות של **шибוי** משמעותי בניהול ההליך הפלילי, ובמקרה דנן, בהגשת כתוב אישום, ללא כל הצדקה עניינית והסביר מנייח את הדעת. **קיים** נראה בית קיובל משפטי אפשרי לتسويה זו הוא בדמota המוסד המשפטי של "הגנה מן הצדק"... ברור הוא שאין בפנינו מקרה המצדיק את ביטולו של כתוב האישום... אולם לשינוי ממשך בהליך הפלילי, ובין היתר בהגשת כתוב האישום, יש לתת משקל בשלב גזירת הדין, ודברים אלו נקבעו במשפטנו מוקדמת דנא (ראו ע"פ 1/52 דוחטש נ' הייעוץ המשפטי לממשלה ישראל, פ"ד ח, 456, 472 (1954)). **יש** להבחין בין מישור קביעת האחריות למשור גזירת העונש" (פרשת הורובייז, פסקה 336). "בית משפט זה כבר פסק לא אחת, כי עניין דין כגון זה יש בו כדי להשפיע במידה ניכרת על העונש, המושת על הנאשם" (ע"פ 3821/08 מדינת ישראל נ' הלוי, פ"ד לט(2), 714, 717 (1987)). ראו גם ע"פ 786/84 שלומוב נ' מדינת ישראל, פסקה 33 לפסק הדין (טרם פורסם, 27.11.2008)".

13. בנוסף לאלו יש לתת משקל של ממש לתיקון המשמעותי ביותר בעבודות כתוב האישום ולכך שהאישומים בהם הודה בסופו של יומם אינם ברף חומרה גבוהה.

14. לשינוי יש להוסיף תקלה נוספת שהביאה לדחיה ערבית שמיית הראיות, אז התברר שקיים חומר חקירה נוסף בהיקף רב שלא הועבר לידיעת ההגנה. חומר זה התגלה תוך כדי הכנת העדים לעדות והתברר כרלוונטי לאישומים.

15. לכל אלו יש להוסיף את העובה שמן המכתבים שהוצגו היום עולה כי מדובר היה במכירת משחה שבעבר נמכרה על פי מרשם חוזר וכן משתמע מן המכתבים שצרכו כי הרופא עצמו לא סבר שיש בחומר הפעיל שבמהחה לס肯 את הציבור.

16. באיזו שבן השיקולים לחומרה ולקולה אשר פורטו לעיל מצאתי כי ראוי למקם את הנאשם בתחום מתחם הענישה.

סוף דבר

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

17.

א. 6 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה מהעבירות בהן עמוד 7

הורשע בתיק זה.

ב. קנס בסך 2,000 ₪. הकנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 18.02.18 והבאים בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הকנס לפירעון מיד.

ג. התchiaיות כספית על סך 10,000 ₪ להימנע מעבירה בה הורשע למשך שנתיים מהיום. הנאשם יחתום על התchiaיות בתוך 7 ימים שאם לא כן יאסר למשך 30 ימים או עד שיחתום על ההchiaיות לפי המוקדם.

כל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובහיעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידי או לידי גורם אחר לפי בקשת הנאשם.

ניתן צו כללי למוזגים לפי שיקול דעתו של הקצין הממונה על החקירה.

המצוירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ל' שבט תשע"ח, 15 פברואר 2018, במעמד הצדדים.